

har for Mors; men ikke bestomindre er Flertallet i Amdsraadet nærmest interesseret i Thy. Mors kan ikke gjøre sin Villie gjældende, og dersom Thyboerne følge deres Interesser, saa undlade de at paaligne de vedkommende Sogne Extrabidrag; thi det vil kun ramme Thy, men ikke Mors. Altsaa, det Tilfælde, som her foreligger, taler tydeligt nok for, hvor farligt det er at lægge det i et Amdsraads Haand: at lade være eller at foretage en Paaligning paa de nærmest interesserede Kommuner. Det Samme kan jo være Tilfældet paa Fyn og i Herning, nemlig at de nærmest interesserede Kommuners Repræsentanter udgjøre Flertallet i Amdsraadet, og at de altsaa fastholde, at Byrden bliver paalignet det Hele Amt og ikke en særegen Del deraf. Naar altsaa — jeg skal gjentage det — det meget omtalte Udvalg for to Aar siden var enigt om at indstille denne Ordning, saa kan jeg ikke se rettere, end at der er afgjøvende Grunde, som tale for Fastholdelsen af den der foreslaaede Ordning, og jeg maa derfor fremdeles anbefale at gaa denne Vej.

Roch. Jeg skal erkjende, at det ærede Medlem fra Solbæk har vist Resignation, og det er ikke falbet mig ind at ville sige Andet, naar jeg har opfordret ham til at tage sit Vædringsforslag tilbage. Men jeg havde den Tro, at det ærede Medlem, skjøndt han alt havde vist Resignation, kunde gaa videre endnu og ønske at faae hurtig bragt tilvoie et praktisk Resultat af vore Forhandlinger angaaende denne Sag. Jeg troede derfor ikke, at jeg gik det ærede Medlem for nær, naar jeg rettede denne Anmodning til ham og til de øvrige Forslagsstillere. Men foruden hvad jeg allerede har anført til Fordel for min Betragtning af Sagen, vil jeg endnu gjøre opmærksom paa, at Vædringsforslaget Nr. 24 i dette Lovforslag, og i den Lov, som muligvis vil komme frem af disse Forhandlinger, jo vil faae overmaade ringe praktisk Anvendelse. Det er mig nemlig ikke bekjendt, at der f. Ex. paa Strækningen fra Herning til Skjern er et eneste Fæstegods. Heller ikke tror jeg, der er synderlig meget Fæstegods i Thy. Det er ikke mig bekjendt, at der er noget, og ligesaa lidt antager jeg, at der er Fæstegods mellem Struer og Oddevej. De Herrer ville altsaa se, at for de 3 Vnier, der ere vedtagne, vil dette Vædringsforslag under Nr. 24 ikke blive af nogenomhelst praktisk Betydning. Tilbage bliver da den lille Bane, Faaborg—Ninge, hvor det ganske vist kan have praktisk Betydning, thi der er et Par Godser, som denne Bane kommer til at gaa over. Men naar jeg ser hen til den ringe praktiske Betydning, som Anbringelsen af dette Vædringsforslag i den nærværende Lov saaledes kan faae, vil jeg meget advare imod af den Grund at flabe Banfeligheder for Lovens Vedtagelse i det andet Thing. Efter hvad jeg nu

har oplyst, tror jeg, at man med Sandhed kan sige, at det ikke er værd „at gjøre saamegen Spektakel for en Pandelage“, thi det vil i Virkeligheden blive et saa lille Spørgsmaal paa den nuværende Lov, at man allerede af den Grund, synes det mig, kan berolige sig. Naar vi engang faae et større Forslag, saa kunne vi tage dette Spørgsmaal under Overveielse. Der vil da blive Tid til nærmere at diskutere hele denne Sag.

Nasmussen: Det er det samme Forslag, som den ærede sidste Taler talte om, som jeg vil omtale med et Par Ord. Det kan gjerne være muligt, at det kan faae praktisk Betydning navnlig i Sogne, hvor der er Fæstere. Det er ganske sikkert, at det vil være lettere for Fæstterne, naar de slippe for at betale Halvdelen. Naar det er sagt af en æret Taler, som har talt for Forskaffelsen af dette Forslag, at Cierne ingen Nytte vilde faae af dets Vedtagelse i de første femten Aar, saa skal jeg dog bemærke, at der er en Mulighed for, at det kan faae Betydning, thi man kan dog forudsætte, at i den Tid ville nogle Fæsttere, maaste endog strax efter at Loven er kommen til at virke, falde fra, og saa kan man vistnok gaa ud fra, at Cierne, naar der skal være Omfæstning, ville benytte sig deraf. Jeg tror, at der ikke er Noget i veien for at vedtage dette Forslag, som jeg anser for at være et godt Forslag.

N. Nielsen: Med Hensyn til Forslaget under Nr. 24 skal jeg sige til det ærede Medlem fra Odense (Roch), at jeg ikke kan være enig med ham i hans Udtalelser derom. Jeg anser den Tanke, der ligger til Grund for Forslaget, for rigtig, og jeg har ikke hørt nogen væsentlig Indvending, det jeg kan se, der kan afkræfte dets Godhed i den Retning, vi, der have indsat det, mene det har. Dermed skal jeg anmode ærede Medlemmer om at stemme for, at det maa blive staaende. Derved vil naturligvis ikke paa nogenomhelst Maade Resultatet af Loven være hæmmet. Loven vil ligegodt komme ud, enten det staar der eller ikke. — Da jeg har faaet Ordet, skal jeg tillade mig at omtale Underædringsforslaget under Nr. 6. Jeg har alt nævnt det ved en tidligere Forhandling, at jeg tror, at dersom Underædringsforslaget vedtages, vil i Grunden Herningbanen, der er indsat i Lovforslaget, ikke have nogen Betydning, og jeg skal derfor anmode ærede Medlemmer om at stemme for, at denne Nebstættelse ikke sker, at altsaa Underædringsforslaget forkastes.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingerne.